

[Holger Hansen.]

på dette punkt. Man vil i stedet på centralt hold bygge på den ekspertise og sagkundskab, der allerede findes hernede.

Af forenklingsgrunde har man valgt at lade lovforslaget omfatte alle former for arbejdspladser, også de offentlige såsom alderdoms- og børnehjem, sygehuse, skoler osv. Også dette forhold vil medvirke til at lette administrationen af loven og føre til ensartede vilkår for arbejdstagerne. Som lovforslaget foreligger, synes det velegnet til en grundig behandling i udvalg, og jeg kan på venstres vegne tilsige vor medvirken til en sådan.

Valbak: Vi er fra mit partis side enige i, at erhvervsforholdene i de grønlandske bysamfund kan sammenlignes med de danske. Der er derfor også for os at se god begrundelse for gennemførelse af en arbejderbeskyttelseslovgivning for Grønland nu. På den anden side er vi også enige i, at der ikke endnu er behov for så omfattende et regelsæt, som et århundredes lovgivning i Syddanmark har aflejret. Vi synes generelt sagt, at der med forslaget er skabt, hvad man kunne kalde et godt grundlag at arbejde videre på. Vi har noteret os, at de grønlandske råd, de grønlandske organisationer, har tilsluttet sig forslagets materielle indhold, men det skal naturligvis, det er klart, ikke afskære os fra i et udvalg at se på enkeltheder, herunder af den karakter, som det ærede medlem hr. Erling Dinesen har nævnt.

Vi har også noteret os, at der på ét punkt er uoverensstemmelse mellem forslaget og det, de grønlandske kredse har ønsket. Det er flere gange nævnt, at grønlænderne har forudsat, at fabrikinspektøren har bopæl og kontor i Godthåb. Jeg ved ikke, hvor stort et spørgsmål dette til syvende og sidst er; det er muligt, det er stort, jeg kender ikke de grønlandske forhold så indgående. For regeringsforslaget kan i hvert fald tale dette, at vi ikke allerede fra første fald binder os til at bygge endnu en dansk ledet administration op i Grønland med indbygget vok-

seværk. Vi kender ikke rigtig udviklingen på længere sigt, og ved det, vi gør nu, afskærer vi os ikke fra administrativt at se udviklingen an. Det kan være, det ender som oprindeligt ønsket, men det kan også være, at udviklingen vil tilsige, at også grønlænderne måtte ønske en anden løsning på længere sigt.

Villy Christensen: Da mit partis ordfører vedrørende dette lovforslag er blevet forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis vegne tilslutte mig det, men vi ønsker det henvist til en grundig behandling i et udvalg.

Rosing: Der er gået snart 8 år, siden Grønlands Arbejder Sammenslutning, GAS, henvendte sig til ministeriet for Grønland om at udarbejde et udkast til lov om arbejderbeskyttelse i Grønland. Nu har vi endelig forslag herom på bordet. Jeg ved meget vel, at visse love kan have en betydelig længere fødsel end andre, men det kan vel ikke bestrides, når jeg siger, at 8 år er en lang tid under den nuværende hektiske udvikling i Grønland, hvor teknikken i meget hurtigt tempo vinder terræn i alle større bebyggelser og dermed forøger faren for enhver arbejder i Grønland. På grund af denne kendsgerning er fremkomsten af dette forslag velkommen. Ikke alene fordi vi endelig får en tiltrængt lov, men også fordi mange større eller mindre stedfundne ulykker siden teknikkens indførelse i Grønland gør det nødvendigt, at vi så tidligt som overhovedet muligt forebygger andre efter lovfaste retningslinjer.

Det foreliggende lovforslag er, kan man godt sige, et resultat af det indgåede forlig mellem delegationen fra arbejdsrådet og Grønlands Arbejder Sammenslutning, ikke mindst når det drejer sig om lovforslagets kapitel 5 vedrørende arbejdstilsynet.

I spørgsmålet om tilrettelæggelsen af det stedlige arbejdstilsyn i Grønland har man dog ifølge ministerens fremsættelsestale ikke opnået fuld enighed mellem samtlige